

NEW BRITAIN PRZEMÓWIENIE Z OKAZJI UKOŃCZENIA SZKOŁY ŚREDNIEJ

DR TONY GASPER, DYREKTOR SZKÓŁ

Witamy Absolwentów, Rodziny, Panią Reyes i Członków Rady Edukacji, Pana Pearce'a oraz Nauczycieli i Pracowników New Britain High School, Burmistrza Sancheza i Zaproszonych Dygnitarzy. Z przyjemnością i zaszczytem przemawiam dziś do Was.

Zgodnie z moją tradycją, chciałbym najpierw uhonorować absolwentów, którzy wybrali szlachetną drogę służby w siłach zbrojnych naszego kraju. Jeśli dzisiaj kończysz studia i zaciągnąłeś się do Armii Stanów Zjednoczonych, Marynarki Wojennej, Sił Powietrznych, Piechoty Morskiej, Straży Przybrzeżnej lub Sił Kosmicznych, proszę wstań i zostań doceniony! Doceniamy Twoją służbę i oddajemy Ci hołd. Dziękujemy.

Jako były nauczyciel języka, wierzę, że słowa niosą ze sobą wiele znaczeń. Podczas tych uroczystości lubię przypominać nam wszystkim, że innym słowem oznaczającym ceremonię ukończenia studiów jest „rozpoczęcie”. Chociaż wiem, że dzisiejszy dzień wydaje się Wam i Waszym rodzinom końcem czegoś, tak naprawdę jest to początek: początek Waszej dalszej edukacji, początek Waszej służby dla kraju lub społeczności, aby uczynić miejsce, w którym żyjemy, jeszcze lepszym miejscem, początek Waszej wymarzonej kariery.

Kluczem do Twojego przyszłego sukcesu będzie połączenie pokory i pewności siebie. Pokora będzie Ci potrzebna, aby uświadomić sobie, że wchodzisz na nowe stanowiska, w środowiska i na uczelnie wyższe, gdzie będziesz nową osobą. I że możesz wiele nauczyć się od otaczających Cię ludzi. Będziesz potrzebować pewności siebie, aby pamiętać, że sceptycy rzadko mają rację, gdy wkładasz w zadanie całą swoją siłę i zaangażowanie.

Świętuj więc dziś i bądź dumny z tego, co osiągnąłeś. Ale bądź też wdzięczny. Przytuleniem, uściskiem dłoni lub modlitwą podziękuj rodzinie, przyjaciołom, nauczycielom i pracownikom szkoły, którzy pomogli ci dotrzeć do tego dnia nowego początku.

Gratulacje dla klasy 2026.

SZANOWNY BOBBY SANCHEZ, BURMISTRZ NEW BRITAIN

Dzień dobry absolwentom, rodzinom, nauczycielom, administratorom, członkom zarządu Edukacja i znamienici goście. A co najważniejsze, gratulacje dla absolwentów New Britain High School z rocznika 2026.

Dzisiaj świętujemy wszystko, co osiągnąłeś i wszystko, co cię czeka. To jest

moment, na który pracowaliście latami, i moment, w którym wasze rodziny, nauczyciele, trenerzy, dzięki mentorom i bliskim stało się to możliwe.

Kiedy dziś tu siedzicie w swoich czapkach i togach, gotowi podjąć kolejny krok w swoim życiu, chcę, Musisz wiedzieć coś: twoja przyszłość nie jest zdeterminowana przez to, gdzie zaczynasz. Jest zdeterminowana przez

Twój charakter, Twoja wytrwałość i chęć dalszego działania, gdy życie staje się trudniejsze trudny.

Wiem to, bo sam tego doświadczyłem.

Urodziłem się i wychowałem właśnie tutaj, w New Britain. To miasto mnie ukształtowało. Nauczyło mnie odporności.

Nauczyło mnie ciężkiej pracy. Nauczyło mnie wartości wspólnoty.

Dorastając, życie nie zawsze było łatwe. Doświadczyłem rasizmu i dyskryminacji. Były chwile kiedy ludzie mnie niedoceniali, wątpili we mnie lub próbowali przekonać mnie, że pewne możliwości nie były przeznaczone dla kogoś takiego jak ja.

Ale zamiast pozwolić, by te doświadczenia mnie zdefiniowały, wykorzystałam je jako motywację.

Każda przeszkoda stawiała się paliwem.

Każda porażka stawiała się powodem do cięższej pracy.

Każde zamknięte drzwi zmuszały mnie do szukania innej drogi naprzód.

Jako nastolatka zaangażowałam się w grupy aktywistów społecznych, ponieważ chciałam pomagać ludziom którzy czuli się niesłyszani i pomijani. Nauczyłem się, że prawdziwe przywództwo nie polega na tytułach ani uznaniu.

Chodzi o to, żeby stanąć w obronie innych i wykorzystać swój głos, aby coś zmienić.

Zostałem pierwszą osobą w rodzinie, która uzyskała tytuł licencjata, a później magistra.

miałem zaszczyt zostać pierwszym przedstawicielem stanu New Britain pochodzenia latynoskiego reprezentującym nasze miasto

w Kapitolu Stanowym. I dziś mam zaszczyt pełnić funkcję pierwszego Portorykańczyka w New Britain

Burmistrz.

Te osiągnięcia mają dla mnie duże znaczenie, ale to nie z nich jestem najbardziej dumny.

Jestem najbardziej dumny z tego, że nigdy nie zapomniałem, skąd pochodzę.

Nigdy nie zapomnę ludzi, którzy pomogli mi na mojej drodze.

Nigdy nie zapomnę społeczności, w której się wychowałem.

I mam nadzieję, że to jest lekcja, którą dziś zapamiętacie.

Wielu z Was opuści New Britain w nadchodzących miesiącach. Niektórzy z Was pójda na studia.

Niektórzy wejdą na rynek pracy. Niektórzy rozpoczną praktyki, założą firmy lub będą służyć naszym kraj w wojsku.

Każda ścieżka jest cenna.

Każda ścieżka jest honorowa.

A każda ścieżka ma potencjał stworzenia sensownego życia.

Ale gdziekolwiek zaprowadzi Cię twoja podróż, nigdy nie trać z oczu swoich korzeni.
Przypomnij sobie miasto, które Cię ukształtowało.
Pamiętaj o nauczycielach, którzy w Ciebie wierzyli.
Pamiętaj o sąsiadach, przyjaciółach, członkach rodziny i mentorach, którzy Cię wspierali.

A co najważniejsze, pamiętaj o odpowiedzialności, jaka wiąże się z sukcesem.
Sukces nie jest mierzony tylko tym, co osiągniesz dla siebie.
Miarą jest to, co robisz dla innych.

W miarę rozwoju kariery i życia rzucam wam wyzwanie, abyście spojrzeli poza własne osiągnięcia.
Pomóż komuś, kto ma trudności.
Bądź mentorem młodej osoby.
Zostań wolontariuszem w swojej społeczności.
Stań w obronie kogoś, kto nie ma głosu.
Traktuj ludzi z godnością i szacunkiem, niezależnie od ich pochodzenia, rasy, religii lub okoliczności.

Świat nie potrzebuje tylko większej liczby ludzi odnoszących sukcesy.
Świat potrzebuje więcej dobrych ludzi.
Ludzie współczujący.
Ludzie z uczciwością.
Ludzie, którzy wybierają życzliwość, gdy łatwiej jest odejść.
Ludzie, którzy wykorzystują swoje talenty nie tylko po to, by ulepszyć własne życie, ale także po to, by ulepszyć życie innych.
inni.

Każde pokolenie mierzy się z wyzwaniami. Twoje pokolenie nie jest inne.
Napotkasz niepewność. Doświadczysz rozczarowania. Popełnisz błędy.
To jest część życia.
Ale nie pozwól, aby strach Cię powstrzymał.
Nie pozwól, aby porażka Cię zdefiniowała.
I nigdy nie pozwól nikomu mówić ci, kim możesz się stać.
Prawda jest taka, że potencjał, który mam dziś przed sobą, jest niezwykły.

Wśród Was są przyszli nauczyciele, pielęgniarki, inżynierowie, przedsiębiorcy, artyści, rzemieślnicy, naukowcy, ratownicy medyczni, dowódcy wojskowi i urzędnicy państwowi.
Wśród Was są również przyszli członkowie Rady Miasta, prawodawcy stanowi, członkowie Kongresu, lub przyszłych burmistrzów New Britain.
Niektórzy z Was zmieniają życie w sposób, którego jeszcze sobie nie wyobrażacie.

I choć nie wiem dokładnie, dokąd zaprowadzi Cię ta ścieżka, wiem jedno:
Jesteś silniejszy niż myślisz.
Potrafisz więcej niż myślisz.

I jesteś przygotowany na ten moment.

Klasa 2026, dziś kończy się pewien rozdział, ale to dopiero początek historii, którą opowiadasz.

napiszecie sami.

Miej wielkie marzenia.

Mozolić się.

Pozostań pokorny.

Wspieraj innych, gdy sam się wspinasz.

I nigdy nie zapomnij, że bez względu na to, dokąd zaprowadzi Cię życie, New Britain zawsze będzie z dumą nazywać to miejsce
jesteś jednym z nas.

Gratulacje, absolwenci.

Niech Twoja przyszłość będzie jasna, Twój cel silny, a Twoje zaangażowanie w uczynienie świata lepszym.

Lepsze miejsce nigdy nie zniknie.

Niech Bóg Was błogosławi i gratuluje absolwentom New Britain High School z roku 2026.

JOHN MAYETTE – DYREKTOR AKADEMII KARIER SATELITARNEJ NBHS

Dzień dobry, Superintendencie Gasperze, członkowie Rady Edukacji, Burmistrzu Sanchezie, pracownicy, rodziny, przyjaciele i co najważniejsze, absolwenci klasy 2026.

Gratulacje z okazji osiągnięcia tego kamienia milowego. Bądź dumny z tego, co osiągnąłeś, ale pamiętaj, że to jeden z

Rozdział, a nie cała historia. Gdziekolwiek pójdiesz, czy to do pracy, na studia, do wojska, czy tutaj, w...W tej społeczności, nie przestawaj stawiać sobie wyzwań, aby się rozwijać i być kimś, na kogo inni mogą liczyć. Świat potrzebuje

ludzie, którzy są uczciwi, szanują innych i są gotowi ciężko pracować, a każdy z was, siedzący tu dzisiaj, ma to w sobie

Ty.

Są dwie rzeczy, którymi dzielę się z każdym rocznikiem kończącym szkołę. Po pierwsze, znajdź czas, by podziękować osobom, dzięki którym tu jesteś.

Wasze rodziny, przyjaciele, nauczyciele i pracownicy, którzy w was wierzyli, zasługują na to, by usłyszeć to bezpośrednio od was.

Po drugie, znajdź coś w swoim życiu, na czym naprawdę ci zależy i dąż do tego ze wszystkich sił. Sukces to nie każdemu. Musisz na to zapracować, a już udowodniłeś, że potrafisz.

Absolwentom SCA składam szczególne gratulacje. Wasza droga do tego zawodu nie zawsze była prosta.

1. Zawierał prawdziwe przeszkody i prawdziwe wyzwania życiowe, którym stawiałeś czoła z wytrwałością, w klasie

i poza nią. Siła, którą pokazałeś, żeby tu dotrzeć, jest twoja i będzie ci służyć we wszystkim, co robisz.

Teraz czas na to. Mogę mówić w imieniu całego naszego personelu, kiedy mówię, jak bardzo jesteśmy z Was dumni. Dziękujemy, że pozwoliliście nam być częścią Twojej podróży. Zawsze będziesz częścią rodziny SCA, a nasze drzwi zawsze będą dla Ciebie otwarte.

Na zakończenie chciałbym podzielić się kilkoma słowami od naszej Studentki Roku SCA, Liamy Hernandez. Chciała

powiedzieć to swoim kolegom z klasy i personelowi:

„Kiedy dołączyłam do Satellite Careers Academy, stanęłam przed wieloma wyzwaniami i nie byłam pewna, jaka będzie moja przyszłość

jak wygląda. Z czasem nauczyłam się, że postęp jest możliwy dzięki ciężkiej pracy, determinacji i chęci do działania.

Idąc naprzód. To doświadczenie pokazało mi, że to nie okoliczności nas definiują, ale nasze wybory i wysiłek. zrobić. Jestem wdzięczny za wsparcie, jakie otrzymałem w SCA i mam nadzieję, że moja podróż zachęci innych do wiary w

siebie, korzystaj z nowych możliwości i nigdy nie rezygnuj ze swoich celów”.

Gratulacje, roczniku 2026. Życzymy Wam wszystkiego najlepszego w nadchodzących latach.

DAMON PEARCE – DYREKTOR NBHS

Na pierwszym roku studiów Chat GPT został udostępniony publicznie. W ciągu tych czterech lat nasz świat zmienił się dramatycznie i istnieje obawa, że sztuczna inteligencja przejmie kontrolę. Sprawdźmy więc tę teorię. W ramach ostatniego zadania poproszę Cię o wysłuchanie dwóch krótkich fragmentów dotyczących Twojego pobytu w NBHS. Jeden z nich wygenerowałem za pomocą sztucznej inteligencji z poleceniem „używaj fajnego, młodzieżowego żargonu”. Drugi fragment sam zaprojektowałem. Oceń, który z nich został napisany przez człowieka.

Oto fragment nr 1:

„Liceum było jak z bajki i szczerze mówiąc, atmosfera była nieskazitelna. Od pierwszego dnia byliśmy skupieni na sobie, starając się stworzyć świetlaną przyszłość, jednocześnie starając się nie załamać pod presją egzaminów. Przetrawiliśmy wszystko, od brutalnych egzaminów po codzienne zmagania z korkami przy gablocie z trofeami, próbując znaleźć wolną toaletę. Mieliśmy chwile, które były istną gnidą mózgową, ale patrząc wstecz, wspomnienia, które razem stworzyliśmy, były totalną klapą”.

Oto fragment nr 2:

W liceum panowała świetlista, zegarowa aura. Atmosfera dawała nam popalić. Od pierwszego dnia byliśmy zwarci, to zdecydowanie nam służyło. Dało nam to siłę, musieliśmy piąć się w górę, starając się jednocześnie nie załamać pod presją osiągnięć. Kolejki do toalet były zbyt długie, a jeśli udało ci się przebrnąć przez korki przy gablocie z trofeami, wiedziałeś, co robisz. Kropka. Były chwile, kiedy robiliśmy wszystko, co w naszej mocy, ale patrząc wstecz, wspomnienia, które razem stworzyliśmy, były po prostu do bani. Przyszliśmy, zjedliśmy i nie zostawiliśmy ani okruszka, ani kawałka na talerzu. Kliknij, odlicz, dziękuję.

JIMMY LE HUYNH – BLISKO NBHS

[POWITANIE]

Dzień dobry wszystkim, pracownikom, uczniom i rodzicom. Jak się dzisiaj czujemy?

[REAKCJE TŁUMU]

Podnieś rękę, jeśli słyszałeś o „Trzech małych świnkach i wielkim złym wilku”?

[PAUZA NA REKCJE]

A co, gdybym ci powiedział, że jest czwarty prosiak? Nazywa się John Pork.

[ŚMIECH]

[INSPIRACYJNA ANEGDOTA]

John Pork był sprzedawcą z ubogiej rodziny w Ohio. Od 9 do 17 chodził od domu do domu, sprzedając kije baseballowe, ale wszystkie jego próby kończyły się tak samo: „Nie”, „Wynoś się z mojej posesji!”, a nawet „Znajdź sobie prawdziwą pracę, świnio”.

Mimo to nadal pukał.

Tung-tung-tung, brak odpowiedzi.

Obok. Tung-tung-tung, znowu brak odpowiedzi.

Słońce zaszło za horyzont. Chciał się poddać, ale musiał zapewnić byt swojej rodzinie. Poszedł więc do ostatniego, złowieszczego domu. John Pork zapukał. „Jest ktoś w domu?”

Nagle drzwi się otworzyły. „Czego chcesz, świnio?”

John Pork skurczył się – wysoki, o szarym futrze – twarzą w twarz z ostatecznym bossem Ohio: Wielkim Złym Wilkiem. „Jestem tu, żeby zaoferować ci niesamowity kij baseballowy. Tylko 67 dolarów, jakość w przystępnej cenie”.

Wilk go zignorował. „Nie pamiętasz, kim jestem? Zjadłem twoich braci, Michaela i Ethana”.

John Pork odpowiedział: „Wiem, co zrobiłeś. Ale żyjemy chwilą obecną. Wszystko, co możemy zrobić, to iść naprzód i się rozwijać”.

„Wiesz co, kupię ten kij. Widzę twoją ambicję” – powiedział Wilk. Od tego momentu ich biznes rozrósł się do miliardów.

[ZWROT FABUŁY]

Cóż więc wspólnego ma z nami świnia z Ohio?

Pomyślcie, przez co przeszliśmy: wkuwanie na ostatnią chwilę, uświadomienie sobie, że jesteście ugotowani na umór; przetrwanie tego okropnego smrodu w latach 200; i oglądanie włoskiej degeneracji mózgu na Instagramie. A jednak wciąż tu jesteście, gotowi do ukończenia studiów.

Może zastanawiasz się: „Jak wygląda moja przyszłość? Czy jestem już gotowy?”. Nie, nie jesteś.

Ja też tak się czułem. 1 grudnia moje decyzje dotyczące studiów zostały odrzucone. Stanford, MIT, UPenn, Columbia, Cornell, Princeton – wszystkie odrzucone. 6/7 odrzuceń.

Ale potem zdałem sobie sprawę: co tak naprawdę straciłem? Wciąż miałem rodzinę, przyjaciół i pasję.

Następnego dnia odebrałem swój siódmy wynik – zostałem przyjęty na Harvard. Ale nadal byłem sobą. Nic się nie zmieniło – moje ambicje, nastawienie i poczucie wspólnoty pozostały.

I wtedy mnie olśniło. Ta świnia z Ohio, która spotkała się z odmową? To byłem ja.

[PAUZA]

Byłem Johnem Porkiem. I szczerze mówiąc, wszyscy jesteście Johnem Porkiem.

[WYNIESIENIE]

Stawiamy czoła przeciwnościom losu – finansowym, psychicznym, akademickim. Nie da się ich uniknąć. Ale nasz sposób myślenia determinuje wynik.

Czy poddajesz się, gdy jesteś zmęczony?

A może dzwonisz do sąsiada?

[WNIOSEK]

Kiedy więc wkraczasz w nieznane, zaakceptuj niepewność, ciesz się chwilą, a kiedy spojrzysz wstecz, zdasz sobie sprawę, że przeżyłeś życie pełne celu.

Absolwenci New Britain High School, rocznik 2026: „Bądźcie dumni, jesteście silni”.

JAKUB SEC– SALUTATORIAN

Dzień dobry, kadrze pedagogicznej, dumnym rodzicom, znamienitym gościom, a przede wszystkim absolwentom NBHS z rocznika 2026! Zebraliśmy się tu dzisiaj, aby uczcić i uczcić sukcesy naszej klasy – zarówno w szkole, jak i poza nią. Tradycyjnie, rolą absolwenta jest wspomnianie przeszłości i pffft, myślę, że śmiało można powiedzieć, że mieliśmy niezapomniane ostatnie cztery lata. Powiedźcie mi tylko, jak to możliwe, że nadal nie mamy sprawnego systemu sprzątania toalet? Nawet nie wspominał o tym okropnym zapachu, który nęka naszą szkołę od kilku tygodni; myślę, że każdy z nas musiał wstrzymać oddech, przechodząc przez 200 stopni przynajmniej raz. A DO TEGO, kiedy klimatyzacja przestała działać w wilgotną pogodę? To było okropne. A co z tą internetową/cyfrową przepustką, którą próbowaliśmy zrobić w drugim roku? To ewidentnie nie zadziałało.

Chodzi o to, że razem wytrwaliśmy pomimo różnych przeciwności losu, a nasze lata potu i ciężkiej pracy osiągają punkt kulminacyjny dzisiaj, w tej chwili. Zastanów się więc, jak daleko zaszłaś i podziwiasz to, zanim zaczniesz się stresować swoją przyszłością. Masz całe życie na pracę i zmartwienia – kończysz liceum tylko raz. Przyjmij to i zaakceptuj. Rozejrzyj się; to może być ostatni raz, kiedy widzisz tych ludzi, więc spraw, by to miało znaczenie. Przytul ich trochę mocniej.

Do wszystkich moich przyjaciół, obecnych i byłych, wiedźcie, że wywarliście wpływ na moje życie w sposób, który często wspominam i wspominam. Oczywiście, nie pozwalałam, by to mnie powstrzymywało, bo gdy człowiek tkwi w przeszłości, nie może się dalej rozwijać. Zamiast tego lubię myśleć o sobie jak o mozaice – pełnym obrazie złożonym z małych, nieregularnych i kolorowych elementów, stworzonym i uformowanym przez wszystkich, z którymi zetknąłem się w życiu. Każda osoba, z którą się zetknąłem, miała coś wartościowego, co utkuło mi w pamięci; jestem efektem i ucieleśnieniem tych właśnie interakcji.

Przeszłam przez wiele różnych grup przyjaciół i każda z nich zmieniała mnie na swój własny sposób. Nauczyłam się, że niektórzy ludzie są po prostu sezonowi; są efemeryczni, pojawiają się w twoim życiu w idealnym momencie – dokładnie wtedy, gdy ich potrzebujesz – zanim się od ciebie odsuną. Nieważne, jak bardzo się starasz, żeby ich odzyskać, będzie to jak próba połączenia tych samych biegunów dwóch magnesów, odpychających się bez wyraźnego powodu. Nigdy nie widzisz tego nadchodzącego, po prostu widzisz, jak odchodzi. Rzadko mamy jakąkolwiek kontrolę nad tym, kiedy kończą się szczęśliwe lub ważne chwile; możemy tylko obserwować, jak odchodzą. Więc podnieś się, nie martw się tym zbyt długo, skup się na pozytywach i zabierz to, czego się nauczyłeś, ze sobą na resztę życia. Żyj chwilą obecną i korzystaj z niej jak najlepiej.

Co więcej, zawsze, zawsze będę orędownikiem dołączania młodszych uczniów do różnych dyscyplin sportowych, grup czy klubów. Często słyszałem powiedzenie: „Depresja nie trafia w ruchomy cel” – co oznacza, że podejmowanie pozytywnych działań fizycznych i psychicznych sprawia, że negatywne myśli i smutek mają ogromny problem z dogonieniem cię. Chyba wzięłem to zbyt dosłownie, bo w tym roku dołączyłem do drużyny lekkoatletycznej na świeżym powietrzu.

No cóż, całe życie byłem piłkarzem. Więc kiedy moi przyjaciele przekonali mnie do dołączenia do drużyny lekkoatletycznej w tym roku, miało to być tylko dla zabawy zakończeniem ostatniego roku w szkole średniej. Mimo to, jak z każdą inną rzeczą w moim życiu, dałem z siebie wszystko: zawsze było 100% albo nic. I szczerze? Zmieniło mnie to w sposób, którego nawet się nie spodziewałem. Wyciągnęło mnie z trudnej sytuacji psychicznej i fizycznej i po raz pierwszy od lat poczułem się najlepiej. Zdecydowanie nie byłbym też tak blisko z ludźmi, z którymi się teraz przyjażnię, więc było to niezwykle warte zachodu. Moja rada dla ciebie? Nadal się angażuj, jeśli jeszcze tego nie zrobiłeś.

A dla tych z Was, którzy potrzebują to usłyszeć, gojenie się nie jest liniowe. Możecie czuć, że w końcu zaczynacie odzyskiwać równowagę, zanim następnego dnia poczujecie się fatalnie. To w porządku. Im większa porażka, tym bardziej cudowny powrót – wystarczy spojrzeć na New York Knicks w czwartym meczu finałów NBA. Dopóki nie będziecie siedzieć i się obrażać, odmawiając sobie wszystkiego przez zbyt długi czas, wszystko będzie dobrze. Dotrzyjcie do mety za wszelką cenę – czy dacie radę biec, czy będziecie musieli się czołgać; po prostu się nie poddawajcie.

Niezależnie od tego, co przyniesie nam przyszłość, pamiętajmy, że niezależnie od tego, co się wydarzy, wspomnienia, które tu stworzyliśmy, zawsze będą żywe. Błędy, które tu popełniliśmy, zawsze będą nami

kierować. A więzi, które tu zbudowaliśmy, zawsze będą miały wartość. Wkraczając w prawdziwy świat, zachęcam was do refleksji nad waszą dotychczasową podróżą, do jak najlepszego wykorzystania szans i do ciągłego podążania naprzód. I, jak mówi List do Koryntian, rozdział 16, werset 14: „Wszystkie wasze sprawy niech się dokonują w miłości”.

Naszym rodzinom, przyjaciółom i oddanej kadrze nauczycielskiej w New Britain High School dziękujemy za danie nam fundamentu, którego potrzebowaliśmy, aby osiągnąć ten kamień milowy. I Bogu dziękujemy za siłę i odwagę, które pomogły nam przetrwać każdą trudną sytuację.

Pamiętajcie, że w Życiu nic nie jest pewne. Każdy umiera, ale nie każdy żyje. Dziękuję i gratuluję absolwentom NBHS z 2026 roku!

- # # # -

O skonsolidowanym okręgu szkolnym New Britain

Współpracując z rodzinami i społecznością, Consolidated School District of New Britain pracuje nad zapewnieniem najlepszej, spersonalizowanej i kompleksowej edukacji dla wszystkich dzieci na każdym poziomie, aby uczniowie byli przygotowani na zupełnie inną przyszłość i mogli wnieść pozytywny wkład w jej rozwój.